

บทที่ ๕ วิจารณ์ และ สุรุปผล

การเตรียมถ่านที่มีปฏิกิริยาในการทดลองนี้ เพื่อพัฒนาวิธีการเตรียมและศึกษาสมบัติของถ่านที่มีปฏิกิริยาทางพิสิกส์ เพื่อเป็นแนวทางการนำไปประยุกต์ใช้ประโยชน์ และเนื่องนำวัสดุดินต่อภลาและชุยของมะพร้าวไปใช้ประโยชน์ให้ถูกต้องตามอุตสาหกรรม ซึ่งตอนแรกได้ออกแบบเตาไฟฟ้าเผาสารในที่อันอากาศ เตาไฟฟ้าจะอำนวยความสะดวกด้านความสะอาดงานวิจัยและด้านความถูกต้องในการควบคุมอุณหภูมิ อุปกรณ์ที่ใส่สารเผาทำด้วยสแตนเลสรูปทรงกรวยยกที่อากาศไม่สามารถผ่านเข้าออกได้ แต่จะมีช่องให้ควันที่เกิดจากการเผาออก การเผาให้เป็นก้อนจะใช้เวลาในการเผาจนหมดครัวนของแท่นสาร จำกข้อมูลในการผลิตถ่านและถ่านที่มีปฏิกิริยาจากภลาและชุยของมะพร้าว สามารถวิจารณ์และสรุปผลได้ดังนี้

5.1 ตัวเลขไอโอดีน (Iodine number)

ตัวเลขไอโอดีนของถ่านจากภลาและชุยของมะพร้าวเผาจนครบถ้วนที่อุณหภูมิ 400 ๖๐๐ ๘๐๐ และ ๑๐๐๐ °C มีค่าประมาณ ๙๐ ภายหลังแยกตัวที่ ๘๐๐ °C มีตัวเลขไอโอดีนประมาณ ๓๖๘ และภายหลังการแยกตัวที่ ๖๐๐ °C มีค่าตัวเลขไอโอดีนประมาณ ๑๖๓

จากการทดลองพบว่าตัวเลขไอโอดีนของสารเริ่มต้นจะามมีค่ามากหรือน้อยไม่ขึ้นกับอุณหภูมิและเวลาในการเผาเป็นถ่าน ค่าตัวเลขไอโอดีนมีค่าต่ำกว่าตัวเมื่อเทียบกับค่าที่ได้จากถ่านที่มีปฏิกิริยาที่มีการผลิตชาย ภายหลังจากการแยกตัวที่ ๘๐๐ °C ตัวเลขไอโอดีนจะมีค่าเพิ่มสูงขึ้น มีค่าประมาณ ๓๖๘ แต่ก็ยังต่ำกว่าถ่านที่ผลิตชาย อย่างไรก็ตามเมื่อแยกตัวที่ ๔๐๐ °C พบว่าตัวเลขไอโอดีนจะมีค่าประมาณ ๑๖๓ ซึ่งเพิ่มจากถ่านที่ยังไม่ได้แยกตัวที่ ๖๐๐ °C เพียงเล็กน้อย แสดงว่าค่าตัวเลขไอโอดีนจะขึ้นกับอุณหภูมิของการแยกตัวที่

ตัวเลขไอโอดีนของถ่านจากภลาและชุยของมะพร้าวที่เข็นเดียวกันเมื่อเผาจนครบถ้วนที่อุณหภูมิ ๔๐๐ ๖๐๐ ๘๐๐ และ ๑๐๐๐ °C มีค่าประมาณ ๑๓๖ เมื่อนำถ่านไปแยกตัวที่ ๘๐๐ °C ตัวเลขไอโอดีนมีค่าเพิ่มขึ้น มีค่าประมาณ ๕๘๕ และภายหลังแยกตัวที่ ๔๐๐ °C ตัวเลขไอโอดีนมีค่าประมาณ ๒๙๕

การทดสอบค่าตัวเลข ไอ-ไอดินจากชั้นพิริยา ตัวเลข ไอ-ไอดินไม่ซึ้นกับอุณหภูมิที่เผา ตัวเลข ไอ-ไอดินจะสูงกว่าค่าต้นจากกลามะพร้าวแต่จะน้อยกว่าค่าที่มีปฏิกิริยาที่มีการผลิตชาย เมื่อนำค่านี้ไปแอกติเวทที่ 800°C ตัวเลข ไอ-ไอดินจะเพิ่มมากขึ้น มีค่าประมาณ 585 อย่างไรก็ตามเมื่อนำไปแอกติเวทที่ 600°C โดยไม่บดค่านี้ก่อนตัวเลข ไอ-ไอดินจะมีค่าประมาณ 295 ค่าตัวเลข ไอ-ไอดินจากการทดลองนี้ยังต่ำกว่าค่าที่มีการผลิตชาย ซึ่งมีค่าตัวเลข ไอ-ไอดินประมาณ 699

5.2 ความหนาแน่น (Apparent density)

ความหนาแน่นของถ่านและถ่านที่มีปฏิกิริยาจากกลามะพร้าวเมื่อเผาที่อุณหภูมิ 400 600 800 และ 1000°C มีความหนาแน่นประมาณ 0.62 กรัม/ ml . เมื่อนำการแอกติเวทที่ 800°C ความหนาแน่นจะมีค่าประมาณ 0.64 กรัม/ ml . และการแอกติเวทที่ 600°C ความหนาแน่นมีค่าประมาณ 0.65 กรัม/ ml .

จากการทดลอง ค่าความหนาแน่นค่านี้จากกลามะพร้าวจะไม่ซึ้นกับอุณหภูมิในการเผา และเวลาในการเผา เมื่อนำค่านี้ไปแอกติเวทที่อุณหภูมิ 800°C ความหนาแน่นจะใกล้เคียงกับค่านี้ แสดงว่าการแอกติเวทที่อุณหภูมิ 800°C ไม่ทำให้ความหนาแน่นเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม และเมื่อแอกติเวทที่อุณหภูมิ 600°C ความหนาแน่นก็ใกล้เคียงกับค่านี้ซึ่งไม่แอกติเวท ในการทดสอบนี้ค่าความหนาแน่นไม่ซึ้นกับอุณหภูมิในการเผาเป็นค่านี้ เวลาในการเผา และอุณหภูมิในการแอกติเวท

ความหนาแน่นของถ่านจากชั้นพิริยาเผาที่อุณหภูมิ 400 600 800 และ 1000°C มีความหนาแน่นประมาณ 0.08 กรัม/ ml . นำค่านี้ไปแอกติเวทที่ 800°C ความหนาแน่นมีค่าเพิ่มขึ้นตามอุณหภูมิที่เผาเป็นค่านี้ 400 600 800 และ 1000°C ตั้งนี้ 0.05 0.07 0.07 และ 0.08 กรัม/ ml . ตามลำดับ และเมื่อแอกติเวทค่านี้ที่ 600°C โดยไม่บดค่านี้ก่อนความหนาแน่นมีค่าประมาณ 0.07 กรัม/ ml .

ความหนาแน่นของถ่านจากชั้นพิริยาไม่ซึ้นกับอุณหภูมิในการเผา และเวลา แต่ความหนาแน่นจะต่ำกว่าค่านี้จากกลามะพร้าวประมาณ 7 เท่า สาเหตุที่ความหนาแน่นต่ำกว่าอาจจะเป็นเพราะถ่านจากชั้นพิริยาถูกบดเป็นเม็ดละเอียดกว่าถ่านจากกลามะพร้าว เมื่อนำไปแอกติเวทที่อุณหภูมิ

800 °C ความหนาแน่นของถ่านจะขึ้นอยู่กับอุณหภูมิในการเผาเป็นถ่าน แต่การเผาที่ 600 °C ความหนาแน่นจะต่ำลงกว่าถ่านที่ไม่ผ่านการเผา แสดงว่าอุณหภูมิในการเผาที่ไม่มีผลต่อความหนาแน่น เมื่อนำความหนาแน่นของถ่านที่มีปฏิกิริยาการผลิตชายมาเปรียบเทียบจะเห็นว่าความหนาแน่นมีค่าอยู่ระหว่างถ่านจากกลาและถ่านจากซุยมพร้าว คือ มีค่าประมาณ 0.20 กรัม/ml.

5.3 ความชื้น (Moisture)

ความชื้นของถ่านจากกลามพร้าวที่เผา 400 600 และ 800 °C นาน 2 ชั่วโมง มีค่าประมาณ 6.57% แต่ที่การเผา 1000 °C ความชื้นมีค่าประมาณ 10.42% เมื่อนำถ่านมาเผาที่ 800 °C จะทำให้ความชื้นเพิ่มขึ้น และมีค่าประมาณ 12.17% แต่การเผาที่ 600 °C จะมีผลที่แตกต่างกันเดือกรสไม่นบถ่านก่อนการเผาความชื้นมีค่าประมาณ 4.55% ถ้าหาก่อนการเผาความชื้นมีค่าประมาณ 7.37%

ความชื้นของถ่านจากกลามพร้าวจะมีมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับอุณหภูมิในการเผา (การเผาที่อุณหภูมิ 800 และ 1000 °C มีความชื้นสูงสุด) โดยไม่ช้าก็เร็ว เมื่อนำถ่านไปเผาที่ 800 °C ความชื้นของถ่านที่เผาอุณหภูมิ 400 600 800 และ 1000 °C จะมีค่าเพิ่มขึ้นและใกล้เคียงกันแสดงว่าความชื้นของถ่านขึ้นกับอุณหภูมิในการเผาแต่ไม่ขึ้นกับอุณหภูมิในการเผาเป็นถ่าน และถ้าพิจารณาที่การเผาที่ 600 °C จะเห็นว่าความชื้นจะมีค่าใกล้เคียงกับถ่านที่เผาที่ 400 และ 800 °C

ความชื้นของถ่านจากซุยมพร้าวที่เผา 600 °C มีค่า 4.88% ความชื้นของถ่านที่เผา 1000 °C มีความชื้น 8.20% นำถ่านไปเผาที่อุณหภูมิ 800 °C ถ่านที่ได้จากการเผา 400 600 และ 800 °C มีค่าความชื้นประมาณ 21.53% แต่ถ่านที่ได้จากการเผา 1000 °C มีความชื้น 14.89% การเผาที่ไม่นบถ่านก่อน 600 °C โดยมีการเปลี่ยนแปลงเวลาในการเผาดังนี้ 0.5 1 1.5 และ 2 ชั่วโมง มีความชื้น 12.73% 9.84% 9.43% และ 3.7% ตามลำดับ และถ่านที่เผาเริ่มต้น 600 °C นาน 2 ชั่วโมง มีค่าความชื้นใกล้เคียงถ่านที่เผา 600 °C นาน 1 ชั่วโมง

ความซึ้งของถ่านจากชั้นพรวาจะซึ้นกับอุณหภูมิในการเผาเป็นถ่าน เมื่อนำถ่านไปเผอคติเวลาที่ $800\text{ }^{\circ}\text{C}$ ความซึ้งของถ่านจะเพิ่มขึ้นมาก แสดงว่าการเผอคติเวลาทำให้ความซึ้นเพิ่มขึ้น แต่เมื่อนำมาเผอคติเวลาที่ $600\text{ }^{\circ}\text{C}$ โดยไม่บดความซึ้นของถ่านจะซึ้นกับเวลาในการเผอคติเวลา ถ้าเวลาในการเผอคติเวลามากความซึ้นจะน้อย แต่ถ้าเวลาน้อยความซึ้นจะมาก

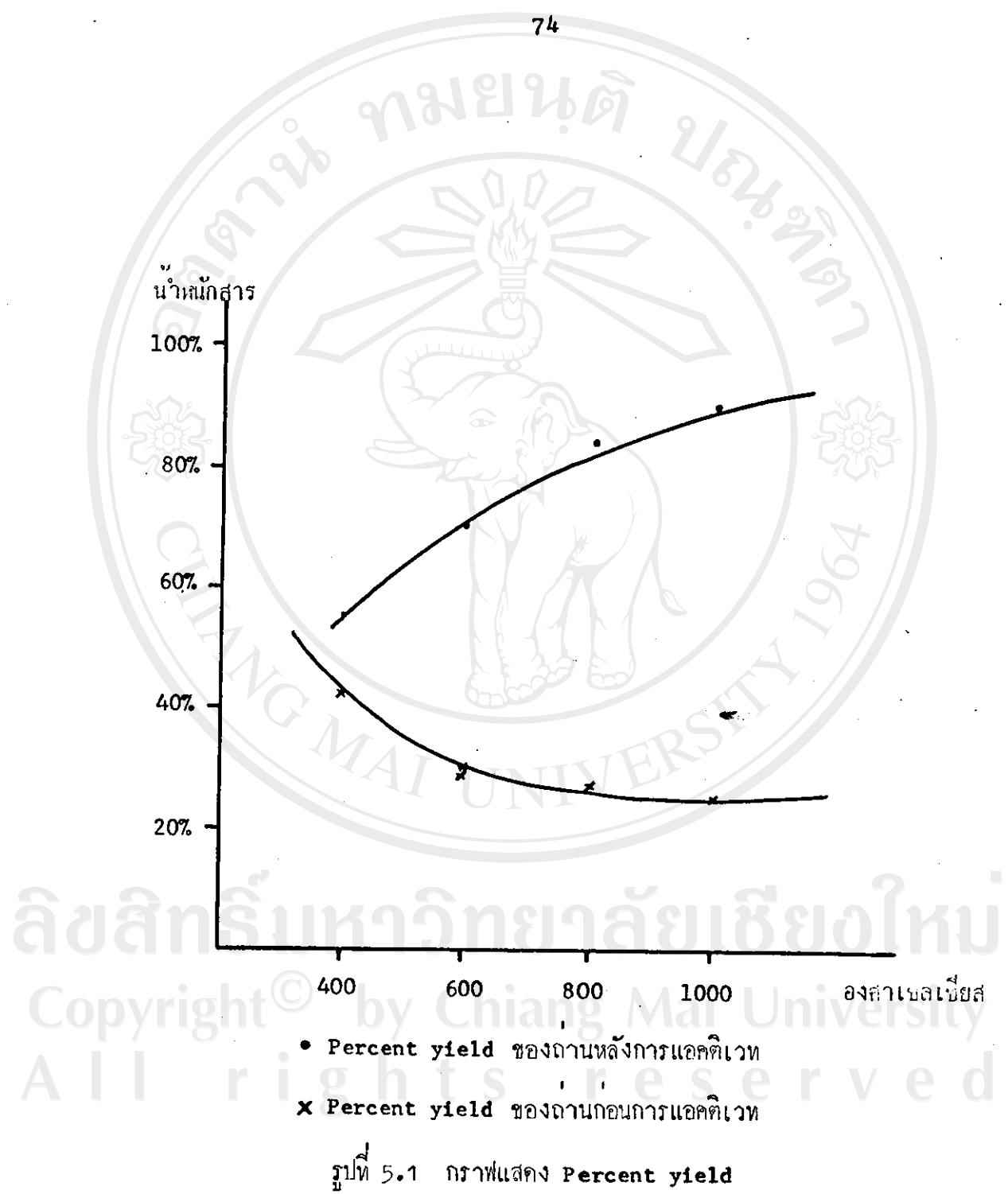
5.4 ปริมาณควรรอนอกก่อนลังการเผา (Percent yield)

Percent yield ของถ่านจากกลาเผาที่อุณหภูมิ $400\text{ }600\text{ }800$ และ $1000\text{ }^{\circ}\text{C}$ มีค่าเรียงตามลำดับดังต่อไปนี้ $42.33\% \ 29.00\% \ 27.27\% \ 25.00\%$ และถ่านเผาที่อุณหภูมิ $600\text{ }^{\circ}\text{C}$ นาน 2 ชั่วโมงมีค่า Percent yield 29.90% เมื่อนำมาเผอคติเวลาที่อุณหภูมิ $800\text{ }^{\circ}\text{C}$ จะมีค่า Percent yield ตามลำดับอุณหภูมิในการเผาเป็นถ่านดังนี้ $400\text{ }600\text{ }800$ และ $1000\text{ }^{\circ}\text{C}$ ค่า Percent yield $55.06\% \ 69.99\% \ 84.54\%$ และ 90.00% แต่การเผอคติเวลาที่อุณหภูมิ $600\text{ }^{\circ}\text{C}$ ถ้าลดถ่านก่อนการเผอคติเวลาค่า Percent yield มีค่า 90.32% แต่ถ้าไม่บดก่อนการเผอคติเวลาค่า Percent yield มีค่า 97.50%

ในการทดลองนี้ค่า Percent yield ของถ่านจากกลาสามารถพรวาจะมีค่ามากถ้าเผาที่อุณหภูมิต่ำ และจะมีค่าน้อยลงเมื่อเผาที่อุณหภูมิสูงขึ้นโดยไม่ซึ้นกับอุณหภูมิในการเผา เมื่อนำถ่านไปเผอคติเวลาที่อุณหภูมิ $800\text{ }^{\circ}\text{C}$ จะปรากฏว่าค่า Percent yield จะมากขึ้นตามอุณหภูมิในการเผาถ่าน ดังแสดงในกราฟรูป 5.1 การนำถ่านไปเผอคติเวลาที่อุณหภูมิ $600\text{ }^{\circ}\text{C}$ ค่า Percent yield จะสูงขึ้น เมื่อเปรียบเทียบการเผอคติเวลาจะเห็นว่าอุณหภูมิในการเผอคติเวลา น่าจะมีผลต่อค่า Percent yield โดยที่อุณหภูมิในการเผอคติเวลาต่ำค่า Percent yield จะสูง

Percent yield ของถ่านที่เผาที่อุณหภูมิ $400\text{ }600\text{ }800$ และ $1000\text{ }^{\circ}\text{C}$ จะมีค่าใกล้เคียงกันซึ่งมีค่าเฉลี่ยประมาณ 37.58% เมื่อนำถ่านไปเผอคติเวลาที่ $800\text{ }^{\circ}\text{C}$ ค่า Percent yield มีค่าเฉลี่ยประมาณ 49.21% และการนำถ่านไปเผอคติเวลาที่อุณหภูมิ $600\text{ }^{\circ}\text{C}$ ค่า Percent yield เฉลี่ยประมาณ 44.79%

ค่า Percent yield ของชั้นพรวาจะไม่ซึ้นกับอุณหภูมิที่เผา และอุณหภูมิในการเผอคติเวลา ดังแสดงในรูป 5.1

รูปที่ 5.1 กราฟแสดง Percent yield

5.5 ปริมาณเขี้ยว (Total ash)

ปริมาณเขี้ยวของถ่านจากกลามะพร้าวที่อุณหภูมิ 400 600 800 และ 1000 °C มีค่าตามลำดับดังนี้ 1.68% 2.85% 3.05% 3.30% เขี้ยวของถ่านที่เผา 600 °C นาน 2 ชั่วโมงมีค่า 2.71% เมื่อนำถ่านมาแยกตัวจากหินอ่อนที่อุณหภูมิ 800 °C ปริมาณเขี้ยวจะมีค่าตามลำดับ อุณหภูมิที่เผาถ่าน 400 600 800 และ 1000 °C ดังนี้ 2.43% 2.56% 3.05% และ 3.38% การแยกตัวจากหินอ่อนที่อุณหภูมิ 600 °C ถ้าไม่นับถ่านก่อนการแยกตัวจากหินอ่อนปริมาณเขี้ยวมีค่า 3.76% แต่ถ้านับถ่านก่อนการแยกตัวจากหินอ่อนปริมาณเขี้ยวมีค่า 2.19%

ปริมาณเขี้ยวของถ่านจากกลามะพร้าวในการทดลองนี้ไม่ขึ้นกับเวลาในการเผาใน การเผาเป็นถ่าน แต่ขึ้นกับอุณหภูมิในการเผา เมื่อนำมาแยกตัวจากหินอ่อนที่อุณหภูมิ 800 °C ปริมาณเขี้ยวจะมีค่าใกล้เคียงกับถ่าน แสดงว่าการแยกตัวจากหินที่ 800 °C ไม่เพิ่มปริมาณเขี้ยว การแยกตัวจากหินอ่อนที่อุณหภูมิ 600 °C การนับถ่านก่อนการแยกตัวจากหินทำให้ปริมาณเขี้ยวเพิ่มขึ้น แต่การแยกตัวจากหินก็ทำให้ปริมาณเขี้ยวลดลง เมื่อเทียบกับปริมาณเขี้ยวของถ่านที่มีการผลิตชาย ปริมาณเขี้ยวของถ่านจากกลามะพร้าวมีค่าต่ำกว่า ซึ่งปริมาณเขี้ยวของถ่านที่มีการผลิตชายมีค่า 3.85%

ปริมาณเขี้ยวของถ่านจากชูยมะพร้าวมีค่าประมาณ 14.02% เมื่อนำถ่านมาแยกตัวจากหินอ่อนที่อุณหภูมิ 800 °C ปริมาณเขี้ยวจะเพิ่มขึ้นมีค่าประมาณ 28.93% และการแยกตัวจากหินที่อุณหภูมิ 600 °C โดยไม่นับถ่านก่อน ปริมาณเขี้ยวมีค่าประมาณ 18.05%

จากการทดลองนี้ปริมาณเขี้ยวของถ่านจากชูยจะสูงกว่าถ่านจากกลามะพร้าว และถ่านที่ผลิตชายมาก เมื่อนำถ่านมาแยกตัวจากหินอ่อนที่อุณหภูมิ 600 และ 800 °C ปริมาณเขี้ยวจะสูงกว่าถ่านที่ยังไม่ได้แยกตัวมาก และถ่านที่ผ่านการแยกตัวจากหินที่ 800 °C มีปริมาณเขี้ยวสูงกว่าหินอ่อนที่อุณหภูมิ 600 °C แสดงว่าอุณหภูมิในการแยกตัวจากหินมีผลต่อปริมาณเขี้ยว

5.6 ค่าความต้านทานของน้ำกลั่น

กราฟรูป 4.1 เปรียบเทียบความต้านทานน้ำกลั่นที่ผ่านถ่านจากกลามะพร้าวและ ผ่านถ่านที่มีการผลิตชาย ครึ่งแรกน้ำที่ผ่านถ่านที่วางแผนชายจะมีความต้านทานต่ำกว่ามีค่าประมาณ 7×10^3 โอม์ สำหรับน้ำที่ผ่านถ่านที่ยังไม่ได้แยกตัวมีค่า 1×10^4 โอม์ เมื่อผ่านน้ำกลั่นต่อ

ไปความต้านทานของน้ำที่ถ่านเที่มีการผลิตชายจะสูงกว่าน้ำที่ผ่านถ่านที่ไม่แอดดิเต็ก ในช่วงสุดท้ายความต้านทานน้ำที่ผ่านถ่านที่วางขาย จะมีค่าไกล์เดียงกับน้ำที่ผ่านถ่านที่ไม่แอดดิเต็กมีค่าประมาณ 2×10^5 โอห์ม

กราฟรูป 4.2 เปรียบเทียบความต้านทานของน้ำที่ผ่านถ่านที่แอดดิเต็กที่อุณหภูมิ 800°C ค่าความต้านทานของน้ำจะมีค่าเรียงตามลำดับจากน้อยไปมากดังนี้ $800 < 1000 < 600$ และ 400°C เมื่อผ่านน้ำกลั่นต่อไป ความต้านทานของน้ำก็จะเพิ่มขึ้น แต่ลำดับความต้านทานยังเรียงเหมือนเดิม ค่าความต้านทานต่ำสุดประมาณ 1×10^4 โอห์ม และค่าความต้านทานสูงสุดคือ 1×10^5 โอห์ม

กราฟรูป 4.3 เปรียบเทียบความต้านทานน้ำที่ผ่านถ่านที่เผา 600°C 2 ชั่วโมง กับถ่านที่ผ่านการแอดดิเต็กที่ 600°C เมื่อเปรียบเทียบกับความต้านทานจะไกล์เดียงกัน ครั้งแรกความต้านทานต่ำสุดมีค่าประมาณ 2×10^5 โอห์ม ครั้งต่อมาเมื่อผ่านน้ำกลั่นความต้านทานของน้ำที่ผ่านถ่านที่แอดดิเต็กและไม่ได้แอดดิเต็กจะสูงขึ้นไกล์เดียงกัน และเมื่อครบการทดลอง ค่าความต้านทานมีค่าสูงสุดประมาณ 4×10^5 โอห์ม

จากข้อมูลนี้การแอดดิเต็กหรือไม่แอดดิเต็กถ่านมีผลทำให้ความต้านทานน้ำที่ผ่านถ่าน มีค่าไกล์เดียงกัน และมีค่าไกล์เดียงความต้านทานน้ำที่ผ่านถ่านที่มีผลิตชาย

กราฟรูป 4.4 ความต้านทานน้ำที่ผ่านถ่านและถ่านที่แอดดิเต็กที่ 800°C ค่าความต้านทานจะไกล์เดียงกับประมาณ 4×10^2 โอห์ม เมื่อผ่านน้ำกลั่นต่อไป ค่าความต้านทานของน้ำก็จะเพิ่มขึ้นโดยที่ความต้านทานแต่ละครั้งมีค่าไกล์เดียงกัน ครั้งสุดท้ายความต้านทานจะมีค่าประมาณ 5×10^4 โอห์ม

กราฟรูป 4.5 เปรียบเทียบความต้านทานน้ำที่ผ่านไปบนถ่านที่เผา 600°C นาน 2 ชั่วโมง และถ่านที่ผ่านการแอดดิเต็กที่อุณหภูมิ 600°C ค่าความต้านทานน้ำที่ผ่านผ่านจะมีค่าไกล์เดียงกันทุกครั้ง ค่าต่ำสุดประมาณ 8×10^2 โอห์ม และค่าสูงสุดประมาณ 4×10^4 โอห์ม

จากการฟ้าความต้านทานของน้ำที่ผ่านถ่านจากชุยและถ่านที่แอดดิเท็กที่ 600 และ 800 °C ค่าความต้านทานจะใกล้เคียงกัน แสดงว่าการแอดดิเท็กหรือไม่แอดดิเท็กไม่มีผลต่อค่าความต้านทานของน้ำที่ผ่านถ่าน

ในการทดลองนี้ใช้น้ำกลั่นมีความต้านทาน 5.7×10^{-5} โอห์ม เมื่อพิจารณาถ่านกลั่นที่ผ่านถ่านเคล้ายกับวิธีการอ่อนนางอย่างละเอียดน้ำออกมา ทำให้ความต้านทานน้ำลดลงแต่เมื่อผ่านน้ำหลาย ๆ ครั้งความต้านทานน้ำจะเพิ่มขึ้น และถังสารอ่อนที่ปะปนอยู่ในถ่านลดลงเรื่อย ๆ ซึ่งการทดลองนี้ชี้ให้เห็นว่าก่อนจะนำถ่านไปใช้ประโยชน์ น่าจะมีการชะล้างด้วยน้ำกลั่นเลือก่อน เพื่อชั้นสารอ่อนที่ปะปนอยู่

5.7 ข้อเสนอแนะ

การพิจารณาสมบัติของถ่านนี้จะถูกทิ้งทั่วเลข ไอโอดิน ซึ่งจะแสดงการคุณลักษณะ คุณลักษณะการเตรียมถ่านด้วยวิธีนี้ทั่วเลข ไอโอดินที่ได้ยังมีคุณภาพต่ำกว่าถ่านที่มีเจ้าหน่ายในห้องทดลอง จากผลการทดลองทั่วเลข ไอโอดินจะมีค่าซึ้นอยู่กับอุณหภูมิในการแอดดิเท็ก ดังนั้นจึงคาดว่าทั่วเลข ไอโอดินอาจจะสูงกว่าน้ำถ้าการแอดดิเท็กทำที่อุณหภูมิสูงขึ้น อย่างไรก็ตามการเตรียมถ่านที่มีค่าทั่วเลข ไอโอดินสูงนี้ “ ” ควรจะใช้วิธีการทางเคมีด้วยเพื่อปรับปรุงคุณภาพถ่าน สารที่ใช้ในการผลิตทึ้งถ่านและชุยจะมีผลร้าวน้ำทั่วเลข ไอโอดินซึ้นกับอุณหภูมิในการแอดดิเท็ก จึงน่าจะเพิ่มอุณหภูมิในการแอดดิเท็ก แต่การเพิ่มอุณหภูมิในการแอดดิเท็กจะมีผลต่อค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้น

ความหนาแน่นของถ่านจากคลามะพร้าวที่แอดดิเท็กแล้ว จะมีค่าความหนาแน่นใกล้เคียงกับถ่านที่มีการผลิตขาย จึงควรจะมีการทดสอบว่าค่าความหนาแน่นจะมีผลอย่างไรต่อ สมบัติทางฟิสิกส์ของถ่านที่มีผลต่อการนำไปประยุกต์ใช้

งานวิจัยที่ควรจะดำเนินงานคือการพัฒนาวิธีเตรียมถ่าน โดยใช้วิธีทางเคมี ฟิสิกส์ และการศึกษาเพื่อความเข้าใจสมบัติของถ่านทางด้านการคุณลักษณะ คุณลักษณะ เพื่อนำมาพัฒนาถ่าน ในการนำไปใช้งานด้านการคุณแก๊ส การคุณลักษณะ และการคุณลักษณะ เพื่อการนำไปประยุกต์ใช้งานได้อย่างถูกต้อง

จากข้อมูลในการทดลองนี้ชุยมานรัวนิคค่าในเรื่องการผลิตทางอุตสาหกรรม เนื่องจากตัวเลขໄວ่โอดินที่สูงกว่าถ่านจากกลามหรา บดให้ละเอียดได้ง่ายกว่าถ่านจากกลามหรา มีความหนาแน่นมาก สามารถรวมเป็นก้อนได้จะสะดวกในการนำไปใช้ประโยชน์ได้มาก many เนื่องจากมีรูปทรงเพิ่มขึ้น

จากการทดลองในครั้งนี้ทำให้ทราบว่าการเตรียมแอดดิทิวทาร์บอน สามารถทำได้เงินในประเทศไทยเนื่องจากใช้เทคโนโลยีที่ไม่สูงเกินไป ดำเนินการใช้งานถ่านที่มีปฏิกิริยากำลังมีความต้องการทึ่งในและนอกประเทศไทย และการผลิตในประเทศไทยจะน้ำหนักยังไม่เพียงพอต่อความต้องการ การศึกษาสมบัติทางฟิสิกส์ของถ่านที่มีปฏิกิริยาซึ่งไม่มีรายละเอียดมากพอยังถ้ามีการศึกษาสมบัติให้ละเอียดจะทำให้การผลิตถ่านได้ผลดีขึ้น และมีการนำไปใช้ประโยชน์กว้างขึ้น

ในการทดลองนี้สิ่งที่ผิดหวังได้แก่

ภาชนะที่ใช้เตรียมถ่านควรจะเป็นผิวโลหะเคลือบแข็งเพื่อป้องกันการผุกร่อนเมื่อถูกความร้อนที่อุ่นภูมิสูง เครื่องควบคุมเทาเผาควรจะมีระบบป้องกันการไฟไหม้ของกระแลไฟฟ้ามากเกินไป มีจานน้ำอาจเป็นภัยหากทำให้เสียลวดความร้อนขาดบ่อย และสารเคมีที่เตรียมขึ้นเพื่อใช้ในการทดสอบค่าตัวเลขໄວ่โอดิน ควรจะใช้สารที่เนื้อเตรียมเสร็จใหม่ ๆ

อิทธิพลทางวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright[©] by Chiang Mai University
All rights reserved